

bragte meget stærke, stærke og afvejlende Strømning, som ikke alene vedligeholder Vandets ualmindelige Friskhed, men ogsaa skal være et betydeligt medvirkende Moment i Vædets fortrinlige Virkninger. At Vædets store Fortrin allerede have fundet almindelig Anerkendelse og vakt Opmærksomhed hjernt og nær, viser det stærkt tiltagende Besøg. I Sæsonen 1859 afbenyttedes c. 6600 Bade, af hvilke det sidste toges den 29de Septbr.; ikkun een Dag var det forbunden med Vandskelighed at bade, paa ingen Dag var det umuligt. I Austaltens første Sæson 1858 udgjorde de udenlandske Badegæsternes Antal kun 24 Personer i 11 Partier, 1859 har det velet sig til 172 Udlandinge i 73 Partier og 143 Bænk i 61 Partier.

Tilstrømningen fra Udlandet vilde navnlig have været meget større, hvis ikke Rygtet om en soledig Mangel paa Beboelsesleiligheder havde fundet Vej dertil samtidig med det glimrende Renomé, hvori Vædet kom. Af de udenlandske Kursgæster vare de fleste svenske, norske eller tyske, og af disse sidste igjen de fleste fra Preussen og Hamborg. En meget behagelig og selskabelig Tone herskede blandt Gæsterne og gav sig især tilkendte ved de smukke og animerede Reunioner i Kurafalen og de ofte arrangerede Udflugter i den smukke Omegn. Hammerværket, Hellebek og Dvinsboi ere hver i sin Art, interessante Puncter, navnlig er Udflugten majestætisk fra Schimmelmans Pavillon paa Dvinsboi, hvor Baggesen engang fejrede en begejstret Fæst for Schiller, hvis Beskrivelse rørte den ædle Digtet til Taarer. Længere inde i Landet er Surrefs med Surrefots Ruiner og de sig dertil knyttende Sagn om Kong Volmer og Lovelille, et af de yndigste Puncter, ligesom Esrom Sø med Søst, Fredensborg med sin delige Park, samt endelig Frederiksborg, frembyde Tillokkelse i de forskjelligste Retninger; thi Natur, Kunst, Historie og Sagnet, som Postens Repræsentant, have fappedes om at gjøre dem tilstrækkende. Endelig frembyder Nallehøved med dets Fyrtaarn et Stykke af det vilde og mere grandiose Soliv.

Gjæstfrihed har endnu sit Hjem i Danmark og den almindelige Velstand letter Udvælsen af denne skønne Dyd. Marienlysts muntre Gjæster bleve overalt modtagne med aabne Arme. Til næste Sæson vil Etablisementet være forøget ved Opførelsen af et Kurhus (Hotel garni), en Indretning til varme Bade og en Udvidelse af Kurafalen.

Tidene forandres, og Menneskelivet træder bestandig frem under nye Former. Paa det Sted, hvor nu det til Kurafal omstakke Slot ligger, stod i fordums Tid et Carmeliterkloster, St. Maria. Hvad vilde dets gamle Beboere vel sige, naar de stode op af deres Grave og bleve Vidne til det Liv, der udfolder sig paa de ved glimrende Toiletter forfjænnede Baller, hvor Musikens Toner stemme Sjælen til Glæde og Munterhed? Selve Slottet blev opført af Frederik den Femte og dette var allerede en fordomsstri, oplyst og munter Herre, som elskede Kunst og Alt, hvad der kan forfjænnede denne vor jordiske Tilværelse. Christian den VII. skænkede Slottet til Enkedronning Juliane Marie, af hvem det skal have sit Navn. Bagved Slottet findes en af Ringmure omgivet høi Terrasse, der bliver forevigt som Hamlets Grav. Vi behøve ikke at fortælle vore Læser, at den Hamlet, som i Shaksperes Stykke lever i Højsinger, og tiltrøds for sin rige, adle Mand frister en saa sørgelig Skjæbne, ikkun er et Føljet af den store Digtets Phantasi. Men alligevel bibrager ogsaa den Omstændighed, at en Shaksperer har henlagt Skuepladsen for et af hans herligste Digtninger paa dette Sted, ikke lidet til at forhøje dets Tillokkelse. Grunden, hvorfor Shaksperer valgte Højsinger, maa søges i, at det dengang nye, prægtige Kronborg, paa Shaksperes Tid hyppig var de danske Kongers Residens og som saadan meest kendt i England.

Saaledes tør vi da vel ogsaa, da de meest forskjellige Ting synes at forene sig for at give denne Plet af Jorden en særlig Interesse, med de mange lykkelige Gjæster, der have gjenvundet deres Helbred og dog med Veimod forlade dette Sted, spaae Marienlyst en glimrende Fremtid, samt at det snart vil opnaae Rang med Europas første Søbade. Og medens de forskjellige Nationer før kun tvungne kom til Højsinger for ufrivillig at betale en trykkende, forhadet Tribut, ville de nu med Glæde ile hid, fordi det, de yde, jo er intet at regne mod det, de nyde, og hvad de i de allerførste Tilfælde vilde mebtage — et stærkt Legeme og en forkræftet Sjæl.

Donald.

Storbritannien og Irland.

„Morning Post“ fremhæver, at der ikke gives nogen Nation, med hvem det er saa vanskeligt at knytte diplomatisk Forbindelse, som med China. Baade Hollænderne, Spanierne, Portugiserne, Engländerne og Russerne have søgt at afslutte Tractater med det himmelske Rige, men forgjæves. Paa Grund heraf paastaar Lord Palmerstons Organ, at de civiliserede Regjeringer maage give de Embedsmænd, som i deres Navn skulle underhandle med Hoffet i Peking, et betydeligt Spillerum, og at enhver Gesandt, der ikke begaaer store Feil eller overtræder bestemte Befalinger, bør understøttes af Regjeringen.

„Morning Post“ er derfor meget tilfreds med, at Lord John Russell hverken har misbilliget den engelske Gesandts eller den engelske Admirals Opførelse i China. Den beklager de Tab, som England og Frankrig have lidt i Peihøvedens Munding, men den haaber, at de saldne Soldater skulle blive

hævned af den Stridsmagt, som de to Stater ville afsende, for at straffe de trolose Chineseere.

Englændernes levende Sympathi for Italien giver sig tilkendte paa mangfoldige Maader; man har saaledes ny aabnet en Subskription for at fornye Garibaldi med Geværer.

Doctor Emmerton har udsat to Priisbelønninger, den ene paa 1000, den anden paa 200 Francs for de bedste Afhandlinger, der godtgjøre Vigtigheden af en nye Alliance mellem Frankrig og England og paavise de Midler, der ere meest skikede til at befæste den. Thiers, Mignet og Merimée have samtykket i at danne en Comitee, for at bedømme de indkomne Afhandlinger.

Den russiske Excadre, bestaaende af et Linieskib, en Fregat og to Corvetter, har den 7de October forladt Spithead for at seile til Middelhavet.

Tyskland.

Preussens seneste Erklæringer om Nødvendigheden af en Forbundsreform ere saa tydelige som muligt. Den preussiske Depeche har aabenbart taget Hertugen af Sachsen-Coburgs Parti mod Grev v. Rechberg, hvilket ei heller var at undres over, naar man mindes den preussiske Udenrigsminister, Herr von Schleinitz' mærkelige Udtalelser om dette Spørgsmaal. Han sagde: „Hvis jeg forhaaer denne Bevægelse i Gemytterne, aabenbarer den fremfor Alt det Lutte og den Tanke, at dette store Land nu og i Fremtiden maa staae ligeoverfor Udlandet som en Enhed, som et Hele, sammentykket paa en uoplyselig Maade, og at det saaledes med hele sin Kraft maa kunne tyngte i de politiske Begivenheders Vægtstaaal.“

Men medens den preussiske Udenrigsminister stidder denne Bevægelse som meget loyal og patriotisk, synes den Tid dog at være fjern, da det store Land vil staae som en Enhed; thi i de fleste andre tyske Stater betragte Regjeringerne Reformbevægelserne med stor Betænksomhed, forfølge de Embedsmænd, der slutte sig til dem og forhøje Vorgerne enhver Deeltagelse i disse „Umtriebe“.

Fra Berlin tilskrives „Frankfurter Zeitung“: „I de diplomatiskke Kredse er man bleven meget fornødet over, at Keiser Alexander har befalet Hr. v. Bubberg, v. Kiseleff, v. Brunnow og v. Balabina at møde i Warschau den 15de. Man mener i denne Befaling at see et Beviis paa, hvor truende Keiseren anseer den nærværende Situation, saa at han af sine Gesandter hos Stormagterne vil oplyses om Forhold, som ikke kunne meddeles ad sædvanlig Vej. Hvert Gortschakoff vil paa samme Tid komme til Warschau.“

Rusland.

„Den nordiske Vi“ meddeler, at Schampyl er bleven forefattet for Keiseren af Rusland i Tchouchujew. Monarkens velvillige Modtagelse gjorde et dybt Indtryk paa den kaukasiske Propheet. Han overværede en Troppemandskorp og deeltog med sin Søn i et Bal, der blev givet samme Aften i Kharzow. Han skal være en høi, mager, bredskuldet Mand med dybtliggende Line og mørkt Skjæg. Hans Gang er fast og værdig; hans melancholiske Ansigtstræk røbe den Sorg, som han søger at skjule. Zula er anvist ham til fremtidigt Opholdsted, men først vil han tilbringe syv Dage i St. Petersborg og fem Dage i Moskva.

I „Den russiske Invalid“ findes en høit mærkelig Artikel, rettet mod Tractaterne af Aaret 1815 og de Rettigheder, som disse Tractater overdroge den lothringiske, bombonske og estiske Fyrstestædt i Italien. „I Aaret 1815, siger „Invaliden“, meente Europa, at disse Dynastiers Tilværelse var nødvendig for dets Holighed; nu bortvises de ikke blot af helde den italienske Nation, men deres Gjenindfættelse vilde give Løsen til en forkræftet Umvæltning og evindelige Krige.“

Italien.

En forførdelig Forbrydelse, der desværre sætter en Plet paa Italienernes hidtil saa rene Sag, er bleven begaaet i Parma. Da Grev Anviti, forhenværende Oberst i den parmesanske Arme, var usorgfuld nok til at rejse gjennem denne By, hvor han var habet paa Grund af sin Opførelse under den afgaaede Hertug, blev han hændt, fængslet og ført til en Cærne. Folket sprængte Portene, bortførte den Ulykkelige, dræbte ham og afhængede derpaa hans Hoved. Den eneste Undskyldning, der kan anføres for dette forførdelige Exempel paa Folkejuifs, er, at Grev Anviti, ifølge Breve baade til „Independance belge“ og „Daily News“ var kommen til Parma for at conspirere mod den nærværende Regjering. To Officerer af Nationalgarde søgte med adel Selvopoffrelse at frelse ham, men alle deres Anstregelser vare forgjæves, og Misgjerningen var fuldbragt, førend den væbnede Magt kunde stride ind, serdi Tropperne besandt sig i det udenfor Byen beliggende Citadel. Oberst Anviti var en af de meest afsthyede Mænd i Hertugdommet, og under den forrige Regjering udgik han kun med den yderste Nød Folkets Naseri, da han var Medlem af en Militaircommission, i hvilken Stilling han lagde den yderste Strængelse for Dagen. I Staden herskede den største Forførdelse, alle Boutiker bleve lukkede, men om Aftenen adlød man atter Autoriteterne. Den franske Consul har modtaget Befaling til at forlade sin Post, hvis Grev Anvitis Mordere ikke blive exemplarisk afstraffede, og det vilde være en Fornærmelse mod den provisoriske Regjering, hvis man ikke autog, at den vilde opbyde Alt for at ramme Ujerningsmændene.

Det kan ikke seile, at det anti-italienske Parti, at Sferri, Ultramontanerne og de forjagede Fyrsternes Tilhængere ville benytte denne, den eneste Udskeelse, hvori Italienerne have

gjort sig skyldige, som et Beviis paa den i Stalien herskende Terrorisme. Men denne Begivenhed kunde suarende godtgjøre, hvor vigtigt det er at oprette en varig Regjering ifstedfor den provisoriske, hvis Myndighed saa let drages i Tvivl af en ophidset Følgehed.

Det er Maalet for Sardinens Bestræbelser at grundlægge et fligt Regimente. I et af os alt omtalt Memorandum, som Udenrigsministeren, Herr Dabormida, har tilfattet Cabinetterne i Paris, London, Berlin og St. Petersburg, udviser han i et bestemt, men moderat Spøeg, de Grunde, der tale for i det nordlige Stalien at grundlægge et uafhængigt Rige, der er stærkt og mægtigt nok til at modvirke Sferri's Indflydelse og ærgjerrige Planer. Den sardiniske Minister fremhæver især, at det vilde være umuligt for Piemont at kæmpe mod Sferri, naar dets Stilling ikke blev befæstet og dets Hjælpe midler forøgede. Hvis Toscana, Parma og Modena forenedes med Piemont, vilde et fligt Rige ikke engang kunne holde Sferri Stangen, saalænge som dette beholder Venedig; men det vilde dog være stærkt nok til at afvænde den mest truende Fare. De gamle Dynastiers Gjenindfættelse er efter Herr Dabormidas Mening moralsk umulig. Hvorledes vilde disse Dynastier kunne vende tilbage til deres Stater, som de have forladt, uden ved Hjælp af de østerrigske Baaben? Og hvis en flig Restauration gjenemførtes med Magt, hvorledes vilde de da kunne regjere deres Lande saaledes som de ønske? De østerrigske Bajonetter vilde være nødvendige til at holde dem paa Thronen, ligesom de vare nødvendige til at gjenindfætte dem. Den sardiniske Minister minder endelig om, at det af det italienske Folk paakæbte Princip allerede er bleet stadfæstet af Europa i Grækenland, Belgien og Donauyrstendommerne.

Kong Victor Emmanuel vil den 11te October rejse til Genua for at hente Enkekeiserinden af Rusland. Den italienske Nation seer i denne Fortsættelse af det venfæbelige Forhold mellem begge Fyrstestædterne et Beviis paa den russiske Regjeringens Velvilje for Sardinien og dens Sympathi for Cabinettet i Turins Politik.

Man beretter fra Stalien, at det neapolitaniske Hof og Fyrsterne i Mellemitalien underhandle om med Baabenmagt at gjenindsætte de fidskrævnede. En militair Operationsplan er bleven kongen af Neapel forelagt; ifølge denne Plan skal de pavelige Tropper operere imod Rimini, Hertugen af Modena skal angribe Ferrara og Neapolitanerne, der aft staae i Masse ved Grandseu, skalde gjøre et Indfald i Toscana.

En Proclamation af Garibaldi synes at bekræfte den Efterretning, at man ventet snart at blive angreben.

Spanien.

En telegraphisk Depeche fra Madrid meddeler, at Keiseren af Marokko har gjort Spanien en vigtig Indbømmelse; han har stadfæstet den af hans Forgjænger afsluttede Tractat med den spanske Regjering betræffende Grændseffættet mellem de to Staters Besiddelser. Ifølge den samme Depeche ledfagedes denne Indbømmelse af de meest fredelige Forsikringer.

Gaude.

Af trende Dele
Bestaaer mit Hele.
Mit første tyder hen paa Smerte
Og rører ofte vist Dit Hjerte.
Mit andet, Ven! er Du og jeg,
Og dog er hver af os det ei.
Mit sidste er den Syge tidt,
Skjæbndt kun naar det forkertes lidt.
Mit andet og mit tredje er en Frugt,
Som Kællermunden ikke vrager;
Mit Hele er et Konfprodukt,
Som dit og dat sig foretager.
For at Du endnu bedre mig
Skal kende, Læser! siges Dig:
En Græker er jeg i det Hele,
Men Danst i alle mine Dele,
Dog at paa fransk jeg atter for Dig staaer,
Naar Hovedet fra Kroppen Du mig staaer.

Fra Hofferne.

Hs. M. Kongen vil indtræffe Mandag Aften til Hovedstaden, og man ventet, at den Kristi, som ved Generaladjutant General Hegemann-Rindencrones Afstedigelse er indtraadt i Ministeriet, en af de paafølgende Dage vil finde sin Afgjærelse.

Til midlertidig Generaladjutant har Hs. Majestet valgt Generalmajor Fensmark og til Adjutant Kamfr. Capt. Malling af Fodgarden.

Hds. Maj. Enkedronning Caroline Amalie staaer i Begreb med at tiltræde en større Udlandsreise, ledsaget af tvende Hofdamer og Cavaleer Grev Tramp, og hvissamme agter at tilbringe Vinteren i Italien.

Man vil vide, at Kammerjunkfer Capitain v. Raas af Fodgarden er bestemt til Hofskæf hos S. K. S. Prindsen til Danmark.

Litteratur.

I Tauchnitz Collection er det 1ste Bind af Dickens: A tale of two Cities sluttet; under Trykning er den saa længe ventede 4de Deel af Thackeray Virginians.

Det ofte omtalte nyeste Værk af Victor Hugo: La légende des Siècles har nu forladt Pressen.